

רְبִי יוֹסֵי, כַּתִּיב וְהִיא שֵׁם בָּךְ לְעֵד, לְעֵד וְדָאִי דִּיסְהִיד סְהֻדוֹתָא.

תַּלְתָּא אִינּוֹן דְּקִיּוֹם בְּסְהֻדוֹתָא לְאַסְהָדָא, וְאַלְיִין אִינּוֹן:
בָּאָר דִּיצָּחָק, גּוֹרֶל, וְאַבְנָא דְּשָׂוִי יְהוֹשָׁעַ. וְדָא שִׁירָתָא, סְהֻדוֹתָא יְתִיר מְכֻלָּא. אָמֵר רְבִי יְצָחָק אֵי הַכִּי אַרְבָּע אִינּוֹן. אָמֵר לֵיה וְדָאִי, אֲבָל גּוֹרֶל לֹא כַּתִּיב בֵּיתָה סְהֻדוֹתָא.

בָּאָר דִּיצָּחָק מְגַלֵּן. דְּכַתִּיב, (בראשית כא) בְּעִבּוּר תְּהִיחָה לִי לְעֵדָה וְגּוֹ. גּוֹרֶל, דְּכַתִּיב, (במדבר כו) עַל פִּי הַגּוֹרֶל תְּחַלֵּק נְחַלְתָּו, דְּהֹווֹ אָמֵר, דָא לִיְהֹוָה, וְדָא לְבָנִיםִין, וְכֹן לְכָלָהוּ. אַבְנָא דִּיְהוֹשָׁעַ, דְּכַתִּיב, (יהושע כד) הַפָּה הָאָבָן הַזֹּאת תְּהִיחָה בְּנָיו לְעֵדָה. וְהַכָּא, וְהִיא שֵׁם בָּךְ לְעֵד. וְכַתִּיב, וְעַבְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד, הִיא וְדָאִי אַסְהִידָת בָּהָו בְּיִשְׂרָאֵל.

תָּאָנָא, אָמֵר רְבִי אַלְעָזָר, מַאי דְּכַתִּיב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְגּוֹ,
אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תּוֹמָם. הַכָּא אִית לְאַסְתְּבָלָא, מַהוּ אֶת דְּבָרֵי, אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת מְבָעֵי לִיהְ.
וְמַהוּ עַד תּוֹמָם. אֲלָא הַכִּי תָּאָנָא בְּרוֹזָא דְּמַתְבִּיגִתִּין, כָּל אִינּוֹן מְלִי דָאָמֵר מֹשֶׁה, בְּלָהוּ מַתְגַּלְפִּי בְּשֶׁמֶא דְּקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וְכָל אִינּוֹן מְלִין הוּוּ אֲתִיָּן, וְסַלְקִין וְגַחְתִּין, וְמַתְגַּלְפִּין תִּמְןָן. וְכָל מְלָה וְמְלָה הוּא אֲתִיָּא קְמִי מֹשֶׁה

לֹא תִגְלַפֵּא עַל יָדָיו וְקִימָא קְמִיה. וְהִיְנוּ דְכַתִּיב עַד תּוֹמֶם.

רבי אבא אמר, את דברי השירה הזאת, שירה הזאת מבעי ליה: מי קא רמייא. אלא שירתא דקודשא בריך הוא אמר, כמה דאת אמר (שיר השירים א) שיר השירים אשר לשלה, מלכא דשלמא כלא דיליה, והא אוקימנא ملي. (תניא בתיב) (חלהים צב) מזמור שיר ליום השבת, ליום השבת ממש. שיר דקודשא בריך הוא אמר. (שיר השירים אשר לשלה, שיר דקודשא בריך הוא אמר) (והכא את דברי

השירה הזאת, שירה דקודשא בריך הוא אמר)

אלא הכא אית לאסתכלא, התם שיר, והכא שירה. דא דבר, ודא נוקבא. זהא תנינן, כל נביאי בלהו לגבי משה, פקוף בעינייתו דבני נשא, ואיבונן אמרו שיר, ומשה אמר שירה. (ומגלי דהאי נוקבא הוא, דכתיב ועננה השרה וגנו) משה הויה ליה למייר שיר, ואיבונן שירה. (דף רפ"ה ע"א) אלא דא היא רוא דמלחה, משה לגרמיה לא קאמער דא, אלא לישראאל.

אמר ליה רבי שמעון, לאו הבי, אלא, משה ודאי מהכא אשתחמודע, דאייה בדרגא עלאה יתריד מפלא. משה סליק מחתא לעילא, ואיבונן בחתי מעילא לחתא. היא סליק מחתא לעילא, כמה דתנינן מעליין בקדש

ו אין מזרידין. משה סליק מתחטא לעילא, ד אמר שירה תושבחתא דמטרוגניתא, דאייה משבחת למלא. ו משה בכלא (ס"א במלכא) את אחד. ואיבון בחתי מעילא לתחטא, ד אמרו שיר, הוא שבחא דמשבחא מלכא למטרוגניתא, ואיבון במטרוגניתא את אחדו. ועל דא, בהאי אשטעמודע שבחא דמשה, יתר מפלחו. והייבו דכתיב, (שמות טו) איז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לוי, שירתה דמטרוגניתא למאן. לוי. ובגין כה, ויכתוב משה את דברי השירה הזאת, וענתה השירה הזאת.

וענתה השירה הזאת, ועבו הדברים האלה מבעי ליה. אלא רוא דמלה כמה דאoki מנא, דכתיב, (איוב כ) ואץ מתוקוממה לו, ומשה בכלא אסתפל, ועל דא אמר שירה, בגין לאתאחדא מלין באתר דא, למחוי עלייתו דינה, כתיב וענתה השירה הזאת לפניו. ולמה. כתיב כי אני ידעתיך את יצרו, כתיב כי ידעתך אחריכי מותיכו. וכד תעבדו דא, מיד וענתה השירה הזאת לפניו לעד.

תא חזוי, כתיב (איוב כ) יגלו שמיים עונז ולא יתר, אבל ואץ מתוקוממה לו. בהאי, דינה אתעבד למאן ואתעבד. כתיב, (שמואל ב בב) וידבר דוד לוי את דברי השירה הזאת. השטא תושבחתא דוד הוא, בגין ד אמר

שִׁירָה מִתְתָּא לְעַיְלָא, וּזְכָה לְהָאֵי דֶּרֶגָא, וְלֹא אָמַר הָאֵי
שִׁירָה, אֲלֹא בְּסֻוף יּוֹמָיו, דְּהֹוָה בְּשָׁלִימָו יִתְיַיר מְהָאֵי
שִׁירָה. כִּמֵּה דְּתַגְּנִין, אֲלֹתָן בְּעַצְמָךְ עַד יוֹם מוֹתָךְ.
וְהַכָּא, אָמָאי זְכָה דָּוָד לִמְיַמְּרָ שִׁירָתָא מִתְתָּא לְעַיְלָא,
בְּסֻוף יּוֹמָיו. דְּהֹוָה בְּנֵיְחָא מִכְּלָ סְטְרוֹוי, דְּכַתְּיב, (שׁוֹם) בַּיּוֹם
הַצִּיל יְיָ אָתוֹ מִפְּנֵי כָּל אֹיְבָיו.

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, שִׁירָתָא מִעַלְיָא מִכְּלָא מַאי הִיא. כִּמֵּה
דְּתַגְּנִין בְּרוֹזָא דְּמִתְגִּיתִין, בְּמַלְיָן וּבְעוּבְדָא הַכִּי (ס"א)
הַוָּא) נִמֵּי מִתְתָּא לְעַיְלָא, וּמִעַלְיָא לְתַתָּא. וְלֹבֶתֶר לְבוֹנוֹנָא
בְּלַבָּא, וּלְקַשְּׁרָא כָּלָא בְּחַד קַשְּׁרָא.

מְגַלֵּן מִמְּשָׁה, בְּקָדְמִיתָא, מִתְתָּא לְעַיְלָא, (דברים לב) כִּי שְׁמָ
יְיָ אָקְרָא. מַאי אָקְרָא. כִּמֵּה דְּכַתְּיב, (וַיִּקְרָא א) וַיִּקְרָא
אֶל מִשָּׁה, דָא שְׁכִינָתָא. לְבֶתֶר, הַבּוֹ גָּדֵל לְאֱלֹהִינוֹ, דָא
מִלְּכָא עַלְהָה. לְבֶתֶר נְחִית בְּדַרְגָּיו מִעַלְיָא לְתַתָּא, דְּכַתְּיב
צְדִיק וַיִּשְׁרֵךְ. לְבֶתֶר קַשְּׁרָא קַשְּׁרָא דְּמַהְיָמָנוֹתָא וְאָמַר,
הַוָּא, וְדָא הַוָּא קַשְּׁרָא לְכָלָא.

בְּגִין כֵּה, בְּעֵי בָּר נְשָׁ לְסָדָרָא שְׁבָחָא דְּמָאִירָה כְּהָאֵי
גִּוּנוֹנָא, בְּקָדְמִיתָא מִתְתָּא לְעַיְלָא, לְסָלְקָא יִקְרָא
דְּמָאִירָה, לְאַתָּר דְּשָׁקֵיו דְּעַמִּיקָא (ע' ע"א) דְּבִירָא נְגִיד
וְנְפִיק. לְבֶתֶר (נְגִיד) לְאַמְשָׁכָא מִעַלְיָא לְתַתָּא, מַהְוָא שְׁקֵיו
דְּנַחְלָא, לְכָל דֶּרֶגָא וְדֶרֶגָא, עַד דֶּרֶגָא בְּתַרְאָה,

לְאִמְשָׁכָא בְּרָכָא לְכֹלָא, מַלְעֵילָא לְתַתָּא. לְבַתֵּר בַּעֲיָה קְשָׁרָא קְשָׁרָא בְּכֹלָא, קְשָׁרָא דְמַהְיָמָנוֹתָא. וְדָא הוּא בְּרָבָן בְּשָׁא אָוֹקִיר לְשָׁמָא דְמַאֲרִיה, לִיחְדָּא שָׁמָא קְדִישָׁא. וְעַל דָּא פָּתִיב, (שְׁמוֹאֵל אַב) כִּי מַכְבָּדִי אָכְבָּד, כִּי מַכְבָּדִי לְעַלְמָא דָא, אָכְבָּד בְּעַלְמָא דָא.

וּבְזָוֵי יְקָלוֹ, מַאי וּבְזָוֵי יְקָלוֹ. דָא הוּא מַאן דָלָא יְדֻעַ לִיחְדָּא שָׁמָא קְדִישָׁא, וּלְקְשָׁרָא קְשָׁרָא דְמַהְיָמָנוֹתָא, וּלְאִמְשָׁכָא בְּרָכָא לְאַתָּר דְאַצְטָרִיךְ, וּלְאָוֹקִיר שָׁמָא דְמַאֲרִיה. וְכָל מַאן דָלָא יְדֻעַ לְאָוֹקִיר שָׁמָא דְמַאֲרִיה, טְבָה לֵיה דָלָא אָבָרִי.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, וּבְזָוֵי יְקָלוֹ, מַאן דָלָא יְדֻעַ לְאָוֹקִיר לְמַאֲרִיה, וְלֹא אַתְּפִוּן בְּאָמַן, דְתַבִּינָן גָדוֹל הַעֲוֹנָה אָמַן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרֵךְ. וְהָא אָוֹקִימָנָא קְמִיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, דָאָמַן, מַשִּׁיחָ בְּרָכָא מַמְבוּעָא לְמַלְכָא, וּמַמְלָכָא לְמַטְרוֹנִיתָא (דָא בְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל). וּבְאַתְּזָוּן גְּלִיפִין דְרַבִּי אַלְעָזֶר, מַאֲלַף לְמַמְ"ם, וּמַמְ"ם לְבָנוֹן. כִּיוֹן דְמַטוּ בְּרָכָא לְבָנוֹן, מַתְמַן נְגָדִין (דף רפ"ה ע"ב) וּנְפָקִין בְּרָכָא לְעַלְמָא וְתַתָּא, וּמַתְפִשְׁטִי בְּכֹלָא. וְקָלָא נְפִיק אַתְשָׁקִי מַשְׁקִיוֹתָא דְבָרָכָנוּ. דְאַפִּיק פְּלָנִיא עַבְדָא דְמַלְפָא קְדִישָׁא.

וּבְכָד יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מְשֻׁמְרִין לְאַתָּבָא אָמַן, לְבִוּנוֹן לְבִיְהִי כִּמָה דְאַצְטָרִיךְ, כִּמָה פָתִיחַן דְבָרָכָא פָתִיחַן

לייה לעילא, כמה טבאן משתכחין בכלתו עלמין, כמה חדו בכלא. מי אגר להו לישראאל גרמיין האי. אגר להו בעלמא דין, ובעלמא דאתה. בעלמא דין בשעתה דעתakin להו (ישראל), ומזמן צלוותא קמי מאיריהון, קלא מכירזא בכלתו עלמין, (ישעה בו) פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונאים אל תקרי אמונאים, אלא אמונאים. פתחו שערים, כמה דישראל פתחין להו תרעין דברפאנן, כך השטה פתחו שערים, ותתקבל צלוותהון מאינון דעתakin להו.

האי בעלמא דין, בעלמא דאתה מי אגרייהו. דבר יפוק בר נש מהאי עלמא, דהוה שומר לאתבא אמן. מי שומר. כלומר, נטיר ההיא ברכה דאמר ההיא דברך, ומחפה לייה לאתבא אמן, כמה דאצטריך. בשמתיה סלקא ומבריזי קמייה, פתחו שערים קמייה, כמה דאייה הוה פתח תרעין כל יומא, כד הוה שומר אמונאים. אמר רבי יוסי אמר רבי יהודה, מי אמן. אמר רבי אבא, הא אויקמוה פלא, אמן אקרי מבועא דההוא נחלה דנגיד, אמן אקרי, דכתיב, (משל ח) ואתייה אצל אמון, אל תקרי אמון, אלא אמן. קיימת בכלתו ההוא נחלה (ס"א טלא) דנגיד ונפיק, אמן אקרי. דתנייא, (תהלים קו) מן העולם ועד העולם, עולם דלעילא, עולם

דְּלִתְתָּא. אָנוֹفּ הַכָּא אָמֵן וְאָמֵן, אָמֵן דְּלִיעִילָא, אָמֵן דְּלִתְתָּא. אָמֵן קַיּוּמָא דְכַלְהָג, וְהָא אֲזָקִימָנָא אָמֵן בְּאִינְנוּן אַתְּזָוּן.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, אַלְפּ עַמִּיקָא דְבִירָא הַכָּל בְּרַכָּאָן מַתְמָן נְבָעִין וְנְפָקִין, וּמְשַׁתְכָחִין. מִ"מּ פָתּוֹחָה, בְּהָרָא דְנָגִיד וְנָפִיק, וְאָקְרֵי מִ"מּ. וְהָא רָזָא דְתַגְבִּינָן, מִ"מּ פָתּוֹחָה, מִ"מּ סְתוֹמָה. בְּמָה דְאֲזָקִימָנָא, (ישעה ט) לְפָרְבָּה הַמְשָׁרָה.

בְּוֹן פְשׁוֹטָה, כְלָלָא דְתַרְיוֹן נְגִינָן, בְּוֹן פְשׁוֹטָה, נְוֹן כְפּוֹפָה. בְּוֹן פְשׁוֹטָה כְלָלָא דְאַתְ וְאַיּוֹ, כְלָלָא דְנוֹן כְפּוֹפָה (ס"א פְשׁוֹטָה). (ס"א מ"מ פָתּוֹחָה, בְלָלָא דְתַרְיוֹן נְגִינָן, נְוֹן פְשׁוֹטָה, נְוֹן כְפּוֹפָה. נְוֹן פְשׁוֹטָה כְלָלָא אָקְרֵי נְוֹן וְאוֹנוֹן. וּבְרָזָא דְמַתְגִּנִּיתָא דְאַתְ וְאַיּוֹ) בְגִין כֵּה כְלָלָא אָקְרֵי נְוֹן וְאוֹנוֹן. וּבְרָזָא דְמַתְגִּנִּיתָא הַכִּי תְאָנָא, וְדָכָר, זֶ' פְשׁוֹטָה כְלָלָא דְדָכָר וּבְנוֹקָבָא, נְוֹן כְפּוֹפָה, בְכָלָלָא דְפְשׁוֹטָה הִיא. וּבְסְפָרָא דְרַב הַמְנוֹגָא סְבָא, מִם דְהָכָא, הִיא נוֹטְרִיקָן מֶלֶךְ, וְהִיּוֹנָה אָמֵן, אָמֵן נוֹטְרִיקָן, אַיְל מֶלֶךְ נְאָמֵן. כְלָלָא דְכָלָא, וּשְׁפִיר הַוָּא, וְהָא אַתְמָר.

תְאָנָא, כָל מָאן דְשָׁמָע בְרַכָּה מִהַהוּא דְמַבְרָה, וְלֹא אַתְפּוֹן בְאָמֵן, עַלְיהָ נְאָמֵר וּבְזַי יְקָלָג. בְמָה דְאַתְ אָמַר, (מלאכי א) לְכָם הַפְּהָגִים בְזַי שְׁמִי. מַאי עֲונֵשָׁה. בְמָה דְלָא פָתָח בְרַכָּא לְעִילָא, כֵּה לֹא פָתָחֵין לִיה. וְלֹא

עוד אלא כה נפיק מהאי עלמא, מכריזי קמיה, ואמרי,
טרוקו גלי קמיה דפלניא, ולא ליעול, ולא תקבלו
לייה, ווי ליה, ווי לנשمتיה.

תאנא, חייבי לגיהنم, כלחו סלקין במדורין ידיין,
ובמה פתחין אית ליה לגיהنم, וכלחו פתחין
לקבל פתחין דגן עדן. ובשעתא דאפקי לאיבון חייביא
דקבילו עונשייהו, איבון פתחי פתחין, ושווין (ס"א ושבין)
לוז לבך. וכלחו פתחין בשמהן אקרין, לקבליהון דפתחין
דגן עדן, וכל פתחא ופתחא, אקרי שמא, לקבלי היהא
פתחא דגיהنم, ואשתמודען פתחין לקבלייהון פתחין,
איבון פתחין דגן עדן.

בגיהنم אית מדורא בתראה תתאה דבליה, והיה
מדורא הוּי מדורא על מדורא, ואكري (איוב י)
ארץ עיפתה. מהו עיפתה. במה דאת אמר (שמות כח) רבוע
יהיה כפול, ומתרגם בין מרופבע יהיה עיפה, אוף הכא
עיפתה, כלומר כפולה. וההוא אكري שאול תחתית,
שאול הוא מדורא חד. תחתית, הוא מדורא תתאה. ובгин
כח אكري ארץ עיפתה תחתית, ואكري אבדון. ועל דא
פתחיב, (משל כי) שאול ואבדון. וכלחו מדורין לא אכפלו,
 וכלחו לא עייפין בר מהאי.

ותאנא, מאן דנחתת לאבדון (דף רפ"ו ע"א) דאكري תחתית,

לא סליק לעלמיין. וההוא אקרִי גבר דאשטע זאת אבד מפלחו עליין. ותאנא, לההוא אטר בחתין להנחו גברי דמבעז לאtab אמן, ועל אמן סגיאין דאתאבדו מפיה, דלא חשב להו, דיביגין ליה בגיהנום, ונחתין ליה בההוא מדורא תחתה, דלית בה פתחא, ואתאבד ולא סליק מפיה לעלמיין. ועל דא כתיב, (איוב ז) בלה ענן וילך בין יורד שאלול לא יעללה. ולא, זהא כתיב (יונה ב) מבטן שאלול שועתי שמעת וגוו. וכתיב (שמואל א ב) מורייד שאלול ויעל. אלא הכא שאלול, התם תחתית. ואוקימנא הא דאהדר ביה, הא דלא אהדר ביה.

אמר רבי יוסי, מאי דכתיב, (ירמיה ב) כי שתים רעות עשה עמי אotti עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות וגוו. אotti עזבו מקור מים חיים, דא הוא דלא בעי לקדשא שמא דקדשא בריך הו, באמן. מאי כתיב לחצוב להם בארות נשברים, דבחתין לגיהנום דרגא בתר דרגא, עד דבחתין לאבדון דאקרי תחתית. ואי איה קדיש שמא דקדשא בריך הו, לא כוונה באמן פדקא יאות, סליק דרגא בתר דרגא, לא תעדענא מההוא עלמא דאתה, דנגיד תדר לא פסיק, הדא הו דכתיב, (זהלים לא) אמונאים נוצר יי' ומשלם על יתר עושה גואה.

תָּאֹנָא, שִׁירָה מְשִׁיךְ בְּרֵכָאָן מַעֲילָא לְתַתָּא, עַד
דִּיְשַׁתְּכָהּוּן בְּרֵכָאָן בְּכָלְהּוּ עַלְמָין.

(אמור רבי יוסי איננו ישער אל לומר שירתא, שלימטה שיריה דכליל כל שאר שירין הדר הוא דברתיב, (ישעה יב) ואמרתם ביום ההוא הוהו ל'ין קראו בשמו הוהיע בעמים עליותיו). אמר רבי אלעזר, זמיגין אינון ישראל לומר שירתא, מחתא לעילא, ומעליא לחתא. ולקשרא קשרא דמהימנותא. דברתיב, (במדבר בא) אז ישיר ישראל את השירה הזאת. אז שר לא נאמר, אלא אז ישיר. וכן בלהו בהאי גוננא. את השירה הזאת, מחתא לעילא. עלי באר ענו לה, עלי באר, פלומר סק לאותך, לאתאחדה בבעלך, דא הויא מחתא לעילא. ולבתר מעילא לחתא, (קדח עד השטה בגלוותא אשתקחת עטנה) באר חפרוה שרים, דאולידו לה אבא זאימה, (לעלילא) כרואה נדיבי העם, אלין אבהן, דאקרון (תהלים מו) נדיבי עמים. כרואה, אחר לאוזווגא בה מלכא, בברךן. ובמה הויא זויגא. במחוקק, דא יסוד. במשענותם, דא נצח והוד, מעילא לחתא. ומדבר מיתה, ומיתה נחליאל, ומחליאל במות. הא קשורא שלימה, קשורא דמהימנותא, קשורא קיימת דכלא ביה. אמר רבי יוסי, זמיגין ישראל לומר שירתא שלימטה. שירתא דכליל כל שאר שירין. הדר הוא דברתיב,

וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הַזֶּה לְהִיא קְרָאוּ בְשָׁמוֹ הַזֶּדִיעָן
בְּעַמִּים עַל-לִוְתִּיו. בְּהַהוּא זָמָגָא כְּתִיב, (זְכֻרְיהַ יד) וְהַיָּה יְיָ
לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד.
וּכְתִיב (תְּהִלִּים קכו') אָז יִמְלָא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹגְנוּ רְגֵה, אָז
יָאָמְרוּ בְּגָוִים הַגְּדִיל יְיָ לְעַשּׂוֹת עִם אֱלֹהָה.
בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יִמְלָךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק הַאֲזִינָה

(דברים לב) הַאֲזִינָה הַשְׁמִים וְאַדְבָּרָה וַתִּשְׁמַע הָאָרֶץ אָמְרִי פִּי,
רַبִּי יְהֹוָה פָּתָח, (שיר השירים ח) פָּתַח תְּמִימָה אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי
חַמְקָן עַבְרָן וְגֹן, בְּקַשְׁתֵּיהוּ וְלֹא מִצְאָתֵיהוּ קְרָאתֵי וְלֹא
עַבְנֵי. מָה כְּתִיב לְעַילָּא. אָנִי יִשְׁנָה וְלֹבִי עַר וְגֹן. אָנִי
יִשְׁנָה, אָמְרָה כְּנָסָת יִשְׂרָאֵל. אָנִי יִשְׁנָה, מִפְקוֹדִי
אָוּרִיתָא, בְּזַמָּנָה דְּאָזִילָנָא בְּמִדְבָּרָא. וְלֹבִי עַר, לְאַעֲלָא
לְאַרְעָא, לְמַעַבֵּד לְהֹה (גִּמְוֹסִין) דְּהָא כָּל פְּקוֹדִי אָוּרִיתָא
בְּאַרְעָא מִשְׁתְּכִיחַן. קֹול דּוֹדִי דּוֹפָק, דָא מִשָּׁה. דָאָוְכָה
לְהֹה לִישְׂרָאֵל בְּכָמָה וַיְכֹחַיָּן, (דף רפ"ו ע"ב) בְּכָמָה קְטַטְטִין.
דְּכִתִּיב, (דברים א) אֱלֹהָה הַדְּבָרִים וְגֹן, (דברים ט) מִמְרִים הַיִתְּתִּם
וְגֹן. (דברים ט) וּבְחֹורֵב הַקְּצִփָתִים וְגֹן. הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, (שיר
הַשִּׁיר ה) דּוֹפָק.

וְעַם כָּל דָא דִמְשָׁה אָוְכָה לְהֹה לִישְׂרָאֵל, בְּרַחְיָמוֹתָא הָוּ

וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הַזֶּה לְהִיא קְרָאוּ בְשָׁמוֹ הַזֶּדִיעָן
בְּעַמִּים עַל-לִוְתֵּיו. בְּהַהוּא זָמָגָא כְּתִיב, (זְכֻרִיהַ יד) וְהַיָּה יְיָ
לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד.
וּכְתִיב (תְּהִלִּים קכט) אָז יִמְלָא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹגְנוּ רְגָה, אָז
יָאָמְרוּ בְּגָוִים הַגְּדִיל יְיָ לְעֲשֹׂת עִם אֱלֹהָה.
בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יִמְלָךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק הַאֲזִינָה

(דברים לב) הַאֲזִינָה הַשְׁמִים וְאַדְבָּרָה וַתִּשְׁמַע הָאָרֶץ אָמְרִי פִּי,
רַبִּי יְהֹוָה פָּתָח, (שיר השירים ח) פָּתַח תְּמִימָה אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי
חַמְקָן עַבְרָן וְגֹן, בְּקַשְׁתֵּיהוּ וְלֹא מִצְאָתֵיהוּ קְרָאתֵי וְלֹא
עַבְנֵי. מָה כְּתִיב לְעַילָּא. אָנִי יִשְׁנָה וְלֹבִי עַר וְגֹן. אָנִי
יִשְׁנָה, אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אָנִי יִשְׁנָה, מִפְקוֹדִי
אָוּרִיתָא, בְּזַמָּנָה דְּאָזִילָנָא בְּמִדְבָּרָא. וְלֹבִי עַר, לְאַעֲלָא
לְאַרְעָא, לְמַעַבֵּד לְהֹה (גִּמְוֹסִין) דְּהָא כָּל פְּקוֹדִי אָוּרִיתָא
בְּאַרְעָא מִשְׁתְּכִיחַן. קֹול דּוֹדִי דּוֹפָק, דָא מִשָּׁה. דָאָוְכָה
לְהֹה לִישְׂרָאֵל בְּכָמָה וַיְכֹחַיָּן, (דף רפ"ו ע"ב) בְּכָמָה קְטַטְטִין.
דְּכִתִּיב, (דברים א) אֱלֹהָה הַדְּבָרִים וְגֹן, (דברים ט) מִמְרִים הַיִתְּתִּים
וְגֹן. (דברים ט) וּבְחֹרֶב הַקְּצִיפָּתִים וְגֹן. הַדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (שיר
הַשִּׁיר ה) דּוֹפָק.

וְעַם כָּל דָא דִמְשָׁה אָוְכָה לְהֹה לִישְׂרָאֵל, בְּרַחְיָמוֹתָא הָוּ

כָּל מֶלֶךְ, דְּכַתִּיב, (דברים ז) כִּי עִם קָדוֹשׁ אַתָּה לִי' אֱלֹהֵיךְ. וּבְךָ בָּחרְתָּ יְיָ אֱלֹהֵיךְ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם וְגוּ' (דברים יד) בְּנִים אַתָּם לִי' אֱלֹהֵיכֶם (דברים ז) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ. וְעַל דָּא (דברים כ) וְשָׁמַעַת בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיךְ. (דברים ז) כִּי מַאֲהַבָּת יְיָ אַתֶּם. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שיר השירים ח) פַּתְחֵי לִי אֲחוֹתִי רְעִיתִי.

מָה בְּתִיב. (שם) קָמַתִּי אָגִי לְפִתְוח לְדוֹדִי, אָמַרְתִּי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹד דְּתוּבֵן זָמִינֵין לְמַיְעֵל לְאָרֶץ, וְלֹקְבָּלָא אִינְנוּ פְּקוֹדִי אָוֹרִיִּתָּא עַל יְדוֹי דְּמָשָׁה. מָה בְּתִיב, (שם) וְדוֹדִי חַמְקָן עַבְרָן. דְּכַתִּיב, (דברים לד) וַיָּמָת שֵׁם מֹשֶׁה עַבְדִּי. בְּקַשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ, דְּכַתִּיב וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמָשָׁה. קָרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי, דָּלָא הָוה דָּרָא כְּדָרָא דְּמָשָׁה, דְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא שָׁמֵעַ לְקָלִיהּוּן, וְעַבְדָּלְהוּ נְסִין וּגְנִימּוֹסִין, כִּמָּה דְּעַבְדָּל עַל יְדוֹי.

רְבִי יִצְחָק אָמַר, קָמַתִּי אָגִי לְפִתְוח לְדוֹדִי, דָא קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא בְּיוּמָיו דְּמָשָׁה, דָכְלֵי יוּמוֹי לֹא בְּעָא דְּמַלְאָכָא וְשַׁלְיָחָא לְדִבְרָא עַמִּיהָ, דְּכַתִּיב, (שמות ל) אִם אִין פְּנִיךְ הַוּלְכִים וְגוּ'. זְפָא חַוְלְקִיהָ דְּמָשָׁה, דְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אָסְתָּכָם לְרַעֲוֹתִיהָ. וְדוֹדִי חַמְקָן עַבְרָן, בְּיוּמָיו דִּיהוֹשָׁעָן, דְּכַתִּיב, (יהושע ח) לֹא כִּי אָגִי שָׁר צְבָא יְיָ.

תָּא חִזְיָה, מֹשֶׁה הָוה שָׁמֵעַ קָלָא קָדִישָׁא דְּמַלְכָא עַלְאָה,

וְלَا אָזַדְעֹזֶעֶן, וְכֹל שְׁכִינָה מְלָאכָה, דְלֹא בְּעָא (ולא קבליה). בתר דשכיב מה כתיב. ויאמר לא כי אני שר צבא יי'. וכתיב (שם) ויפול יהושע אל פניו ארצها. עתה באתי, בימוי דמשה רבך אתינה, ולא קבלני. ביה שעטה, ידע ישראל שבחא דמשה. בההוא זמנה בעו ישראל לקודשא בריך הויא, ולא אוזמן להו הכי כיוומי דמשה, הדא הוא כתיב בקשותיה ולא מצאתה היג וגוו'.

(דברים לב) האזינו השמים ואדרבה, רבי חייא אמר, זכה חילקיה דמשה, יתר מכל נבי אי עולם.

תא חז, כתיב (ישעה א) שמעו שמים והאזיני הארץ כי יי' דבר. שמעו שמים, ישעה הדוה יתר רחיקא ממלכა, כתיב שמעו שמים. משה הדוה יתר קרבן למלכა, כתיב האזינו השמים.

תאנא, בההוא זמנה אמר ישעה שמעו שמים והאזיני הארץ. כמה גרדיגי טהירין אוזדמננו לתרברא רישיה, נפקא קלא ואמר, מאן הוא דין דבעי לארעsha עולםין. עד הפתח ואמר, לאו אנא, ולאו דידי, אלא כי יי' דבר, ולא אנא. במשה מה כתיב. האזינו השמים ואדרבה, אנא ולא אחרת. ואדרבה בלא דחילו. ותשמע הארץ אמר פי, ולא מאחרא. זכה חילקיה. אמר רבי אבא, באthon גלי芬 דרבי אלעזר,

הָאָזִינוּ הַשָּׁמִים וְאָדַבֵּרָה וַתְּשִׁמְעֵן הָאָרֶץ, הַכֹּא אֲתָרְמִיאוֹ שֶׁמֶא קָדִישָׁא עַלְּאָה.

רְبִי יֹסֵי אמר,תו מה בין משה לישעיהו. משה אמר האזינו השמים, השמים, שמים עלאין, איןון דאשתחמודען, דאקרוון שמא קודשא בריך הוא. ותשמע הארץ, הארץ עלאה, היה דאשתחמודעא, ואיה הארץ החיים. בישעה כתיב, שמעו שמים ולא השמים. האזינו הארץ, ולא הארץ. ואינון שמים וארץ תפאין. עם כל דא, בעו לאענשא ליה, עד דאמר כי יי' דבר, ולא אנא. ומשה אמר פiley hai, דכתיב האזינו השמים ואדbara ותשמע הארץ אמר פי.

רְבִי יִצְחָק פָּתָח, (שיר השירים ב) כתפוח בעצי העיר וגו'. זפאה חולקיהון דישראל מכל עמי עובדי כוכבים ומזרות, דהא כל שאר עמי אתיהיבו לרברבן מבנן, בשלטנותא עליהו. וישראל קדישין, זפאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דעת, דלא יהב לוון קודשא בריך הוא לא למלאכה, ולא לשלייטה אחרת, אלא הוא אחד לוון לחולקיה, הדא הוא דכתיב כי חילק יי' עמו. וכתיב, (תהלים קלח) כי יעקב בחר לו יה. כתפוח בעצי העיר, מה תפוח מתפרש בגונגי, על כל שאר אילני חקלא, בך קודשא בריך הוא מתפרש וatreishim על כל חילין

עַלְאֵין וִתְתַאֵין, בְּגִין כֹּה (ישעה מה) יי' צְבָאות שֶׁמוֹ, אֵות
הוּא בְּכָל חִילָא דְלָעִילָא.

תָא חִזֵי, קַוְדֵשָא בְּרִיךְ הוּא בַתְפִיחָה, דָאִית בֵיה תַלְתָ גּוּנוֹנִין. בְּגַסְתָ יִשְׂרָאֵל בְשׁוֹשָׁנָה. מְאֵן שׁוֹשָׁנָה. אָמֵר
רַבִי אָבָא, שׁוֹשָׁנָה סְתִם, שׁוֹשָׁנָה דְאַתְכְּלִילָת בְשִׁית
טְרֵפָי, שׁוֹשָׁנָה דָא גּוּנוֹנִיה תְוֹר וּסְוּמָק. וְכֹלָא הוּא תְרִין
גּוּנוֹנִי, סְוּמָק וְתוּר, הַכִּי בְּגַסְתָ יִשְׂרָאֵל.

קַוְדֵשָא בְּרִיךְ הוּא בַתְפִיחָה, בְּגַסְתָ יִשְׂרָאֵל בְשׁוֹשָׁנָה.
דְהָכִי אָמָרָה בְּגַסְתָ יִשְׂרָאֵל, (שיר השירים ח) תַחַת
הַתְפִיחָה עַוְרְתִּיךְ . תַחַת הַתְפִיחָה (דף רפ"ז ע"א) בָאֵן אַתְרָה הֵיא.
אַלְא אַלְיָן אֲבָהָתִין דְאַמְרוֹן. רַבִי יוֹסֵי אָמֵר, דָא יוּבְלָא.
רַבִי אָבָא אָמֵר, כֵלָא שְׁפִיר, אַלְא אַלְיָן אֲבָהָן דְקָאַמְרוֹן,
אַלְיָן אַיְבָון ג' גּוּנוֹנִי, דְמַתְחַבְּרָן בַתְפִיחָה.

רַבִי יִצְחָק אָמֵר, בָאֵן אַתְרָה אַתְכְּלִילָת בְּגַסְתָ יִשְׂרָאֵל
בְשׁוֹשָׁנָה. בְּאַיְבָון נְשִׁיקָין דְרַחִימָוֹתָא, דְאַתְדְּבָקָת
בְמַלְפָא עַלְאָה, נְטָלה תְרִי שׁוֹשָׁנִים, כַמָה דָאַת אָמֵר (שיר
השירים ח) שְׁפָתֹתָיו שׁוֹשָׁנִים. וּבְגִין כֹּה אָמָרָה בְּגַסְתָ
יִשְׂרָאֵל, (שם א) יְשִׁקְנֵי מִנְשִׁיקּוֹת פִיהוּ. (בַמָה דָאַת אָמֵר (בראשית מא)
וְעַל פִיךְ יְשִׁקֵכְל עַמְיִ) בְגִין דְאַתְכְּלִילָת בְשׁוֹשָׁנִים, בְתִרִי
שְׁפָוּן דִילִיה.

רַבִי יְהוּדָה אָמֵר, קַוְדֵשָא בְּרִיךְ הוּא שְׁמִים אֲקָרִי. וּבְגִין

דָּקָרִי שְׁמִים, כֹּל אַיִן רַק יְעַזֵּן דָּאַתְּכַלְּלֵן בְּשֵׁםَا דָּא,

(ס"א שבעה אינון רבד מתחברן וכו') **כֵּד מִתְחַבֵּרָן פְּחַדָּא**, אַקְרֵו שְׁמִים,

וְאַקְרֵו שְׁמָא דָקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. מֵאן אַיִן רַק יְעַזֵּן.

שְׁבַעַת אַיִן.

כִּמֵּה דְתַגְיִנְן, וַיְלֹזֵן, רַק יְעַזֵּן, שְׁחַקִּים, זְבוֹל, מַעֲזֵן, מַכּוֹן,
עֲרָבּוֹת. וּבְאַגְּדַתָּא דְבֵי רַב הַמְנוֹנָא סְבָא, הַכִּי
תַגְיִנְן. רַבִּי יְצָחָק אָמֵר, הַגִּי בְּרִיתִי דְבֵי רַב הַמְנוֹנָא סְבָא
הַכִּי, וְסָגִיאַיָּן אַיִן בְּכָל הַגִּי גּוֹנִי. כִּמֵּה דְתַגְיִנְן, אָמֵר
רַבִּי שְׁמַעַן, תַגְיִנְן בְּאַיִן בְּרִיתִי, (ס"א דְלַבְרָה) דְלַגְבִּי דְכָל
הַגִּי שְׁבַעַת אַיִן בְּתַרְיִין דְמַלְפָא. לְקַבְּלֵיהּוּן שְׂוֹזִין ז' רַק יְעַזֵּן,
וּז' כְּכַבְּיאָ דְרַחְטִין וְאַזְלִין, וְקַרְעֵי לוֹז שְׂמַחַן בְּשְׂמַחַן. וְאַף
עַל גַב דְשְׂוֹזִין כְלָהו כְסָאי דְרַקְיָעֵין, דְשְׁבַעַת כְכַבְּיאָ,
שְׁבַתָּאִי, צָדָק, מַאֲדִים, חַמָּה, נָגָה, כּוֹכָב, לְבָנָה. וְשְׂוֹזִין
אַלְיִין לְקַבְּילָל אַלְיִין, בְכְטוֹיאָ דְמַלְיִין. לְגַבְּיָי אַיִן דְכַתִּיב,
(ישועה מ') יַעֲמֹדוּ בָא וַיּוֹשִׁיעֻנָה הַוּבָרִי שְׁמִים הַחוֹזִים
בְפַכְבִּים. כְלָהו מַלְיִין מִתְכְּסִין, וְאַף עַל גַב דְלָאו אַוְרָחִי
דְאַוְרִיתָא. וְאַנְן בַּתֵּר אַוְרָחִין דְאַוְרִיתָא קָא אַזְלִינְן,
כִּמֵּה דְכַתִּיב, (בראשית כו) וַיִּקְרָא לְהָן שְׁמוֹת בְּשִׁמּוֹת אֲשֶׁר
קָרָא לְהָן אָבִיו, כִּמֵּה דְמַלְיִיל קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, אַזְלִינְן,
וּבְהַדִּיחָה אַזְלִינְן, כִּמֵּה דְכַתִּיב, (דברים כח) וְהַלְכָת בְּדַרְכֵיכְיוֹ.
אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, פְשִׁיטִין מַלְיִין אַלְיִין לְגַבְּיָי חַבְרִיאָ,

וְאִשְׁתָּמֹדֵעַ מַלְיִ בָּהוּ, וְאֶפְעַל גַּב דְּאַתְכִּסְיִין. אָמֵר לֵיהּ וְהִכְיָ תְּבִנָּן, כַּמָּה דָּאָמֵר רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר רַבִּי חִיא לְקַפְּן. וְהִכְיָ אָוְלִי פְּנָא מַאיְנוּ בְּרִיתִיתִי, דְּתַבָּא בִּיּוּמָיו דְּשֶׁלֶמָה מְלֻפָּא, קִיִּמָא סִיחָרָא בְּאַשְׁלָמוֹתָא, וּבְאַתְרִין סִגְיאָן אֲשֶׁתְמֹדֵעַ מַלְיִ דְּאַינְנוּ בְּרִיתִיתִי.

אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אַרְיִמִית יְדֵי בָּצְלוֹ לְקַדְישָׁא עַלְּאָה, דְּמַלְיִן אֵלֵין אַתְגָּלְיוֹ עַל יְדֵי, בְּהַהְוָא עַלְמָא, כַּמָּה דְּאַתְכִּסְיָאו בְּלָבָא. וְלִית אֲנֵן בְּאַינְנוּ אַרְחָחִין דְּאַינְנוּ בְּרִיתִיתִי, אַוְרָחִי דְּאַוְרִיתָא נַקְטִינְן.

תָּאָנָא אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, מָאן לְךָ רַב בְּחַכְמַתָּא כְּדוֹד מְלֻפָּא, וְשֶׁלֶמָה מְלֻפָּא בְּרִיהָ, בְּהָאִ בְּתָרָא דְּאִשְׁתָּמֹדֵע בְּבְרִיתִיתִי אֵלֵין. וְסִיחָרָא קְרִיָּה דָוד מְלֻפָּא צְדָקָה, דָהָא דִילִיה הַוָא, דְכַתִּיב, (תהילים ק"ח) פָתַחוּ לֵי שָׁעַרִי צְדָקָה אָבָא בָם אָוֹדָה יְהָה. שֶׁלֶמָה מְלֻפָּא הַכִּי נְמִי, וְאֵינוֹ אַתְקָרִי צְדָקָה, וְשֶׁמֶשָּׁא דְאַתְקָרִי בְּבְרִיתִיתִי בְּרִית, אֵינוֹ אַקְרָרִי מְשֻׁפְט. וְאַינְנוּ בְּרִסִּי יְקָרָא דְמַלְפָא, דְכַתִּיב, (תהילים ט) צְדָקָה וְמְשֻׁפְט מִכּוֹן פְּסָאָה. צְדִיק וְצְדָקָה הַכִּי נְמִי בְּחֵד דְרָגָה הָוּ. תָּאָנָא, ז' בְּתָרִין אָוּקְמוֹה, תְשַׁעַה אַקְרוֹן. וְאֲפִילּוּ בְּאַינְנוּ בְּרִיתִיתִי, שְׁבָעָה רְקִיעָין אַינְנוּ תְשַׁעַה הָוּ. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד אִימְתִּי יְקָרְוֹן חַבְרִיאָה בְּהַגִּי מְלִין. הָא אֲנֵן בְּתָר קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אַזְלִין, וְאֲנֵן יְדַעַי

מלין, וזה אתגלי על ידו מלא דא, מה דלא אתגלי?
קדמאי. מכאן ולהלהה, כל אינון מלין, וכל אינון
ברית, סליקו להו לאינון דלא עאלו ובפקו, ובגיהון
אתין לשאלא. ובד ישאלון, יימרין חבריתא, ווי לדרא
דרבי שמעון בן יוחאי אסתליך מביה. אבל תא חזי מכאן
וללהה, לא יהא דרא בדרא דא, ולא אוריתא אתגלי
על חבריתא.

תא חזי, דרא בתראה דבפקו ממזרים, ידע כלל, זהה
משה גלי לוון כל אינון מ', שניין דהוא במדברא, כמה
דאמינה. תאנה אמר רבנן יצחק, ואף משה לא גלי דא,
אלא בההוא יומא דהוה סליק מן עולם, דכתיב, (דברים
לא) בן מאה ועשרים שנה אנכי היום, בההוא יומא ממש,
ועם כל דא לא אמר, עד דיהבו ליה רשותא. דכתיב,
(שם) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת. וכד גלי, לא
אמר האזינו ישראל, אלא האזינו השמים.

אמר רבנן יוסי, כתיב את השירה, וכי שירה אקרי. אמר
רבנן יצחק שירה ודי, מה (דף רפ"ז ע"ב) שירה אתmeshca
ברוח הקדש מעילא לחתא, אווף הבי מלין אלין
אתmeshcan ברוח הקדש מעילא לחתא, ובגין כה אמר
משה שירה.

תא חזי, قولוי האי אמר משה, וקרא לעלאין, עד לא

יִמְאָמָּה, דְכַתֵּיב הָאָזִינוּ הַשָּׁמִים. יַעֲרֹף כְמַטָּר וְגֹו'. וְכֹל כֵּךְ לְמֹה. מְשׁוּם כִּי שֶׁם יְיָ אָקְרָא. עַד יִמְאָמָּה, אַרְעִישׂ כָּלָהוּ עַלְמִין.

תָּאָנָּא בְּהִיא שְׁעַתָּא דָאָמַר מְשָׁה הָאָזִינוּ הַשָּׁמִים וְאַדְבָּרָה, אַתְּرָגִישׁוּ עַלְמִין. נַפְקֵחַ לֹא וְאָמַר, מְשָׁה מְשָׁה, אַמְּמֵי אַתְּ מַרְעִישׂ עַלְמָא כָּלָא. אַתְּ בְּרִיהָ דְבָר בְּשָׁ, וּבְגִינָךְ אַתְּרָגִישׁ עַלְמָא. פָתָח וְאָמַר, כִּי שֶׁם יְיָ אָקְרָא. בְּהִיא שְׁעַתָּא אַשְׁתַּתְקָוָן, וְאַצְּיוֹן מְלוֹי.

השלמה מההשומות (סימן י"ח)

תָּנוּ רְבָנָנוּ, כְשַׁחַלה רַבִּי שְׁמֻעוֹן בָּן יוֹחָאי. עַלְוָה קְמִיהָ רַ' פְּנַחַס, וַרְ' חַיָּא, וַרְ' אַבְהָוָה. אָמְרוּ לוּ, מַאן (זה הוא) קְנִימָא דַעֲלָמָא, שְׁכִיבָה. אָמַר לוֹן, לֹא בֵּי דִינָא דַלְעִילָּא מַעֲיִיבֵין בְּדִינָא, דָהָא אָנָא חֹזָא' דְלִית אָנָא מַתִּיחַיֵּב לְמַלְאָכָא וּלְדִינָא דַלְעִילָּא. דָאָנָא לֹאוֹ כְשָׁאָר בְּגַי בְּשָׁא. אֶלָּא הָאִי דִינָא דִילִי, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא דִינִיבָה, וְלֹא בֵּי דִינִיבָה. וְהִיּוּן דָאָמַר דָוד, בְּבָעוֹתִיהָ קְמִיהָ (תְּהִלִּים מג) שְׁפִיטֵּנוּ אֱלֹהִים וּרְיבָה רַבִּי. וּבָן שְׁלָמָה אָמַר, (מלכים א ח) לְעַשּׂוֹת מִשְׁפָט עַבְדוֹ, הָוָא בְּלַחְדוֹי, וְלֹא אָחָרָא.

דָהָא תָּנוּ (פְנִינוֹ), כְשַׁהָאָדָם שְׁכִיבָה, בֵּי דִינָא דַלְעִילָּא מִסְתְּכָלֵין בְּדִינָוי, אִית מְגַהָוָן דָנְטָאָן לְכֹה זִכּוֹת,

דָאָחָזִין זָכֹותָא דָבָר נֶשֶׁר, וְאֵית מְגַהּוֹן דְגַטָּאָן לְכָפָר חֻבָּה, דָאָחָזִין חֻבָּה דָבָר נֶשֶׁר. וְלֹא בְּפִיק אִגְיִישׁ מִן דִינָא, כִּמְהָ דְהֹהָה בְּעֵי.

אֲבָל מִן דְדָאיָן לִיה מְלָכָא עִילָּאָה, דְשַׁלְּיט עַל כָּלָא, הוּא טָב, וְלֹא יְכַל אִנְיִשׁ לְמַהּוּי בְּהַהְוָא דִינָא, בָּר טָב. מַאֲי טָמֵא, דְהָא תְּבִנָּן, מְכִילָוִי דְמְלָכָא עִילָּאָה, נְטִי לְזָכֹותָא תְּדִיר, וְהָא כּוֹלִיה צָד דְמַהְיִמְנוֹתָא, וּבִידּו לְשִׁבְקָא לְחַטָּאִין וְחֻבְּבִין, הָא הָוָא דְכַתְּבָב, (תְּהִלִּים קָל) כִּי עַמְקָה הַסְּלִיחָה וְגוּ, וְלֹא עַם אָחֶר. וּבְגִין כֵּךְ בְּעִינָא קְמִיה דְהָוָא (יְהָא) יָדֵין דִינָא, וְאַנְאָא אַעֲיִל תְּלִיסָר אֲבָבִי לְעַלְמָא דָאָתִי, דְלֹא אַעֲבָרוּ לֹוֹן בָּר אָבָהָתָא, וְלֹא יְהָא מִן דִימְחֵי בִּידִי, וְעוֹד דְלֹא אַתְּבָע רְשׁוֹתָא מְגַהּוֹן.

אָמַר רְبִי שְׁמַעַן מֶלֶת, וְחַמּוֹ בֵּי מְרַעֵּיה, דְלֹא הָוָה תִּמְנָן. תְּוֹהָג, וְלֹא (הָוָה) יְכַל חַד מְגַהּוֹן לְמַלְלָא בְּפּוּמִיה, מְדַחֵּילוּ רְבָה דְהֹות עַלְיָהוֹן. עַד דְהָוָו יְתַבִּין, סְלִיק לֹוֹן רִיחֵין דְבּוֹסְמִי סְגִיאָין, וּכְלָל חַד וְתַד מְגַהּוֹן אַתְּיִשְׁבּ, עַד דְחַמּוֹ לְרְבִי שְׁמַעַן, וְהָוָה מִמְלֵל מְלִין, וְלֹא הָוָה חַמּוֹן אָחָרָן בָּר מִינִיָּה. לְבַתְּר עִידָּן, אָמַר לֹוֹן רְבִי שְׁמַעַן, חַמִּיתָן מִידִי. אָמַר לִיה ר' פְּנַחַס, לֹא. אֲלֹא כּוֹלְגָּא תְּוֹהָגָן עַל דְלֹא חַמִּינָא לְךָ בְּבֵי מְרַעֵּךְ זָמָן